

Ross Newsletter.

No. 2, maart 1986.

De eerste Ross Newsletter van oktober jl. heeft een behoorlijk aantal (positieve) reacties opgeleverd. Vanzelfsprekend zijn we daar erg blij mee. Het is in ieder geval duidelijk een teken van het zich met elkaar en met Schotland verbonden voelen. Voor ons is het een stimulans om door te gaan.

Inmiddels zijn ook een aantal personen met de naam Ros, van wie is aangetoond dat hun voorouders Ross heetten, in het adressenbestand opgenomen. Van harte welkom!!

De reacties op de vorige Newsletter hebben een zodanig aantal onderwerpen opgeleverd dat we die niet in één keer kunnen behandelen. Voor toekomstige Newsletters houdt u de volgende onderwerpen tegood:

- waarom kwamen Schotse militairen naar Nederland?
- meer informatie over het clansysteem.
- de geschiedenis van het Graafschap Ross.
- kunnen foto's en familiewapens opgenomen worden?
- kunnen we ooit een bijeenkomst van "Ross-clansmen" in Nederland organiseren?
- financiën.

We hopen dat u aan deze aflevering weer enig plezier zult beleven.

Ideeën voor volgende newsletters, vragen al dan niet over uw familie of juist gegevens over uw familie blijven vanzelfsprekend van harte welkom.

George en Wil Ross

De Chief.

In de vorige Newsletter zetten we in het kort uiteen hoe David Ross of Ross tot het chiefship geroepen werd. Een wat nadere kennismaking volgt hierna.

David's grootvader was Ronald Ross, geboren in 1857 in India waar zijn vader, Generaal Sir Campbell Clay Grant Ross bij het 66e Bat. Ghurkas diende. Ronald studeerde medicijnen in India en specialiseerde zich later in tropische ziekten. In deze specialiteit bereikte hij veel resultaten waarmee hij zeer veel waardering oogstte. In 1902 werd hij zelfs onderscheiden met de Nobelprijs in de medicijnen.

Zijn zoon Charles Campbell Ross werd geboren te Liverpool in 1901. Vanwege een oogafwijking was hij niet geschikt voor de militaire carrière die hij graag gewild had. Hij trouwde in Londen in 1930 met Beatrice Rosamund Morton Soner.

Hun oudste zoon, de huidige Chief, is David die op 11 februari 1934 is geboren. Hij diende bij de Royal Scots Fuseliers en ging later als Luitenant over naar het "Territorial Army".

In 1957 trouwde hij met Eileen Cassidy.

Zij hebben drie kinderen. Hugh, geboren in 1964, studeerde economie en werkt in Aberdeen. Fiona studeerde rechten en gaat binnenkort eveneens te Aberdeen werken. De jongste, Alison studeert rechten te Edinburgh.

Het gezin is kortgeleden verhuisd naar een klein plaatsje onder Aberdeen.

In de brief die ik deze dagen van de Chief ontving wees hij er op dat zijn wapen gelijk is aan dat van de vroegere Chiefs, maar dat hij er een ander motto aan toegevoegd heeft nl. "Nobilis est ira leonis" (Noble is the wrath of the lion), een motto dat reeds eerder door Ross'en gebruikt is.

Een afdruk van David's wapen vindt u op pagina 5.

BEKENDE LEDEN VAN CLAN ROSS.

WILLIAM ROSS, was bagpiper van Koningin Victoria van 1859 tot zijn overlijden in 1891.

In 1876 gaf hij een boek uit met muziek voor bagpipes.

o-o-o-o-o

Onder de bekende leden van Clan Ross komt ook altijd de naam voor van Betsy Ross, ook al is ze geen Ross van geboorte. Ze werd geboren te Philadelphia (U.S.A.) op 1 januari 1752 als dochter van samuel en Rebecca Griscom. Betsy was dol op borduren en ander naald-kunsten.

In 1773 trouwde ze met John Ross, een directe afstammeling van Hugh Ross of Balnagown, 4e Chieft van de Clan. Na hun huwelijk begonnen zij een stoffeerd-derij te Philadelphia. John overleed in 1776 en Betsy zette de zaak alleen voort.

In juni 1776 benoemde het Congres een Commissie om een geschikte vlag voor de jonge natie te ontwerpen. de commissie bestond uit Generaal George Washington, Robert Morris en George Ross, oom van de overleden John Ross.

Op voorstel van Col. George Ross, broer van John ging men naar Betsy's winkel met het verzoek de vlag te maken die door George Washington ontworpen was en die bestond uit 13 strepen en 13 zespuntige sterren.

Betsy stelde voor de zespuntige sterren te veranderen in vijfpuntige sterren omdat deze veel eenvoudiger te maken zouden zijn.

Ze illustreerde dit door uit een handig gevouwen papier op eenvoudige wijze een vijfpuntige ster te knippen.

De door haar aldus gemaakte "voorbeeldvlag" werd door de commissie aanvaard en op 14 juni 1777 werd de vlag door het Congres als nationale vlag aangenomen.

De familie Ross in Roosendaal.

Verschillende lezers hebben gevraagd te laten weten wie wij zelf zijn en waar onze familie vandaan komt.

Een logische vraag omdat wij over het algemeen meer weten van uw familie dan u van de onze.

Mijn bet-overgrootvader was George Ross, geboren te Arbroath (aan de oostkust van Schotland tussen Dundee en Aberdeen) op 18 maart 1820. Hij was daar werkzaam in de canvas-industrie en vertrok in 1854/55 met zijn gezin met 6 kinderen naar Alblasterdam. Hij bleef daar in hetzelfde vak werkzaam.

In Nederland werden nog drie kinderen geboren, waaronder mijn overgrootvader, David Cornelis Hendrik.

Het naar Nederland emigreren werd kennelijk niet door alle gezinsleden evenveel op prijs gesteld. Van de zes kinderen zijn er in ieder geval drie niet hier gebleven. Twee dochters, Margaret en Sarah gingen weer terug naar Schotland, trouwden er en bleven er wonen.

De oudste zoon, Alexander zocht het zelfs nog verderop. Rond 1865 vertrok hij naar Nieuw-Zeeland, waar hij trouwde en kinderen kreeg. Met nakomelingen aldaar hebben wij nog steeds contact.

Dat mijn voornaam George luidt is u inmiddels wel bekend. Ik ben geboren te IJsselmonde (thans Gemeente Rotterdam) op 18 april 1937 en gehuwd met Wil van Rooijen, afkomstig van Utrecht.

Reeds lang hadden wij belangstelling voor familie-geschiedenis en genealogie. Na onze verhuizing naar Roosendaal in 1978 is dat eigenlijk pas echt van de grond gekomen. Nu zitten we er tot over onze oren in.

Sinds enkele jaren hebben we ook contact met de Chief van Clan Ross, de in het vorige nummer reeds vermelde David Ross of Ross.

Hij stelt contact met clansmen, waar ook ter wereld, zeer op prijs. In 1984 benoemde hij mij tot zijn "Commissioner for The Netherlands", een functie die ik uiteraard gaarne heb aanvaard en die ik, samen met Wil tracht waar te maken o.a. door initiatieven zoals de Newsletter.

Het toeval wil dat in de kwartierstaat van Wil ook de naam Ros voorkomt. We hebben weliswaar nog niet kunnen vaststellen dat het hier om een Schot gaat, maar er zijn al wel tekenen die in die richting wijzen.

Wellicht is dat ook de verklaring voor het feit dat ook zij belangstelling heeft voor alles wat Schotland betreft.

Mijn beroep is assistent-accountant, medewerker als controleleider van de accountantsdienst van een grote Nederlandse verzekeringmaatschappij met o.a. vestigingen in België, waar mijn werkterrein ligt.

Wij hebben vier kinderen, die bijna allemaal net zoveel belangstelling hebben voor Schotland als wij zelf.

In deze Newsletter is uiteraard niet voldoende ruimte voor een volledige genealogie van onze familie. Mocht iemand van u daar belangstelling voor hebben dan is dat uiteraard best te regelen.

George Ross.

Een verdwenen "S".

In de inleiding schreven we al dat er in ons adres-
senbestand nu ook personen voorkomen met de naam
ROS.

Het gaat in dit geval om twee families nl. de nako-
melingen van:

1. Jan Ross en Hendrina Vervoort en
2. Huijbert Ross en Maria de Moor

Zowel Jan als Huijbert zijn militair geweest. Bij
zijn huwelijk heeft Jan echter het leger al verlaten.

Hoe was het nu mogelijk dat bij beide families
één s van de naam verdween? Zoals we bij genealo-
gisch onderzoek vaak zien was men in vroeger tijden
niet zo nauwkeurig met het noteren van namen.

In het eerste geval zien we bij de doop de vader
vernoemd als Jan Floss, Jan Roos, Jan Ros en Jan
Rosch. Gelukkig dat in zo'n geval ook de naam van
de moeder genoteerd is, waardoor we zeker weten
met één en dezelfde Jan te doen te hebben. De kin-
deren van Jan en Hendrina gaan nog als Ross door het
leven maar de kleinkinderen zijn al echte Neder-
landers geworden en schrijven hun naam als Ros (een
naam die vaker in Nederland voorkwam).

Bij de tweede familie zien we een ander beeld.
Ouders, kinderen en kleinkinderen dragen de naam
Ross. Huijbert was bij zijn huwelijk in actieve
dienst bij een Schots Regiment en mogelijk heeft
dit er toe bijgedragen dat de oorspronkelijke naam
langer in stand bleef. Pas in het begin van de
Burgerlijke Stand (1813) wordt de naam als ROS ge-
schreven.

Dat was dan ook de periode waarin men vaker ziet
gebeuren dat familienamen verbasterd worden en
nakomelingen van één en hetzelfde echtpaar hun
achternaam op verschillende wijzen schreven.

WHISKY.

Eén van onze naamgenoten reageerde in oktober j.l. met het bericht dat de plaats Tain waar het kleine museum is gevestigd bij hem al bekend was, niet vanwege het museum maar omdat er een voortreffelijke en kostbare whisky vandaan komt nl. de GLENMORANGIE.

Wij hadden reeds het genoeg gehad met deze inderdaad bijzondere maltwhisky, uit het hart van het Ross-gebied kennis te maken.

Op pagina 8 vindt u een copie van het label. Het kleinere label op de achterkant van de fles is niet te copieëren. We willen u echter de tekst daarvan niet onthouden en daarom hierna de vertaalde versie:

"De Glenmorangie Distilleerderij is één van de oudste van de highland-distilleerderijen. Sedert 1738 wordt op dezelfde plaats reeds de kunst van het distilleren beoefend.

De naam Glenmorangie stamt uit het Gealic en betekent "De vruchtbare aarde naast het water".

Dit klopt want de distilleerderij ligt aan de oever van de Dornoch Firth in het verre noorden van Schotland.

De verdienste van de Glenmorangie, die wordt bereid met uniek bronwater, uitstekend geselecteerde gerst en met de reeds tijdenlang gewaardeerde oorspronkelijke wijze van destilleren, vindt z'n oorsprong hoofdzakelijk in de hoogte van de distilleerketels met "zwanehals".

Het zijn voor zover bekend de hoogste ketels die er bestaan en die er voor zorgen dat slechts de meest zuivere damp opstijgt om de juiste kwaliteit te maken. De damp wordt vervolgens gekoeld en het daaruit ontstane product wordt dan gedurende 10 jaar opgeslagen om in eiken vaten te rijpen.

Het resultaat is een saffraan-gouden maltwhisky van een bijzondere zachtheid en zuiverheid, die kenners zeer weten te waarderen."

GLENMORANGIE[®]
10 YEARS OLD
SINGLE HIGHLAND MALT
SCOTCH WHISKY

ESTABLISHED 1843

PRODUCE OF SCOTLAND

DISTILLED BY
The **GLENMORANGIE**
DISTILLERY COY. TAIN, ROSS-SHIRE
BOTTLED IN SCOTLAND

75 cl

40% vol